

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Alexētērion id est Historia Pestis

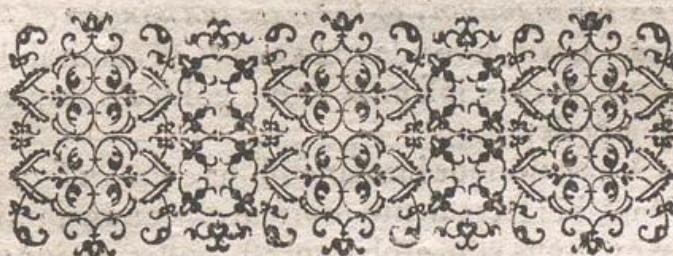
Stengel, Carl

Augustae Vindelicorum, 1614

Cap. XIII. S. Barbaræ patrocinium, & opusculi conclusio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49838](#)

diuersorum, ad curam corporis assedere. Continuoque
d. pibus appositis, exortus in domo tuctus auditatem esu-
rientium repressit. Siquidem unus & alter, & mox plu-
res e familia, dubium qua pernicie, interempti, animas
subito amiserunt. Tum eadem peste per vicinas ades grar-
sante, ascensis mulis diffugiant, festinationem viue stimu-
lis timoris accelerantes.

S. BARBARÆ PATROCINI-
VM, ET OPVSCVLI
conclusio.

CAPVT XIII.

Amen sanctorum eorum, qui tempore pe-
stis à pijs & Christianis hominibus inuoca-
ri solent, atque adeò totius huius historiæ,
claudat vel in primis prædicanda, sanctissi-
ma Virgo & Martyr Christi insignis Barbara, quam
Christianæ pietas, eorum qui recte de rebus fidei senti-
re & credere didicerunt, non solum contra pestem, ve-
rum etiam contra subitaneam mortem à priscis seculis
studiosè venerari, atque sedulò inuocare consuevit.
Nam Metaphraſtes tradit eam, cum iam iam martyrij
palmam perceptura eſſet, flexis genibus eiusmodi ipsam
eſſe oratione: *Principij expers Deus, qui celum extendisti,*
tanquam fornicem: terram autem fundasti super aquas:

G 2

Qui

Precatio
S. Barba-
rae.

Qui nubibus iubes vt pluant, & produxisti Solem, vt lucem præberet omnibus: & communiter hac Christus & iniustis, & bonis & malis simul suppeditas, tu quoque nunc me precantem exaudi, o Rex! Et quia tu in nomine meo meminerit decertationis, ne pestilens morbus in eius domum ingruat: neqae nullum aliud ex iis, qua possunt corporibus afferre dannum & molestiam. Scis enim, Domine nos esse carnes & sanguinem, opera intemeratarum tuarum manuum, & honorata tua imagine & similitudine. Dixit, & vox de cœlis audita est admirabiliter ad cælum vocans ipsam & simul pollicens implenda ea, quæ petierat.

Virgo quoque hæc sanctissima cultores suos absque venerabili sacramento mortem obire non sinit, idq; multis exemplis comprobatum est, posset per longum probari. Nam, vt alia eius Acta habent, cum decollanda esset, orauit ad Dominum, & quicunque nominis & passionis eius memoriam haberet, in extremis vera contritionis & confessionis beneficium perciperet, sacro sancto que corpore Christi cibaretur, ac in iudicio peccata eius nequam recordaretur. Quæ omnia voce è cælo lapsa testante ei concessa sunt. Extat apud Surium huius argumenti memorabile sanè miraculū, diuinitus declaratum in homine quodam, nomine Henrico Kock, flammis misere exusto, & tamen in vita conseruato admirabiliter, donec confessione & Eucharistia munitus esset meritis sanctissimæ martyris Barbaræ, anno Christi 1448.

Et nostro iterum tempore B. Stanislaus Kosciusko Polonus, Societatis Iesu religiosus, præsente S. Barbara Eucharistiam ab Angelis accepisse traditur, in eius vita

Visum etiam hoc loco ad finem apponere concionem S. Gregorij, quam habuit, tempore pestis. nam gratiarum actionem quam instituit ea suppressâ supra retulimus cap. 4. SERMO S. GREGORII MAGNI. Oportet, fratres charissimi, * Et flagella Dni, qua

S. Barbara preses patrona contra mortem absque preuia confessione, & S. Eucharistia perceptio-ne.

*dilectissimi.

metuere ventura debuimus, saltem praesentia & experientiam. Conuersonis nobis aditum dolor aperiat, & cordis nostri duritiam ipsa iam, quam patimur, pana dissoluat. Vt enim, propheta teste, prædictum est: Peruenit gladius & que ad animam. Ecce enim cuncta plebs caelestis ira mucrone percutitur, & repentina singuli cæde vastantur; nec languor mortem præuenit, sed languoris moxas (ut cernitis) mors præcurrit. Percussus quisque ante rapitur, quam ad lamenta penitentia conuertatur. Pensate ergo, qualis ad conspectum districti Iudicis peruenit, cu[m] non vacat flere quod fecit: habitatores quippe non ex parte subtrahuntur, sed pariter corrunt, domus vacua relinquuntur, filiorum funera parentes aspiciunt, & suis eos ad interitum hæredes præcedunt. Unusquisque ergo nostrum ad penitentia lamenta confugiat, dum flere ante percusionem vacat. Reuocemus ante oculos mentis, quicquid errando commissimus, & quod nequiter egimus, siendo puniamus. Praeueniamus faciem eius in confessione, & sicut Propheta admonet, leuemus corda nostra cum manibus ad Deum*. Ad Deum quippe corda cum manibus leuare, est orationis nostra studium cum merito bona operationis eo igere. Dat profecto, dat tremori nostro fiduciam, qui per prophetam clamat: Nolo mortem peccatoris, sed ut conuertatur, & vivat. Veterno sa[n]c[t]o namque Ni[n]niistarum culpas triduana penitentia absterrit, & conuerstis laico vita premia etiam in ipsa sententia sua mortis emeruit.

Leuemus igitur corda, & præsumamus nos iam percepisse quod petimus. Citius ad precem Iudex flectitur, si à prauitate suæ petitor corrigatur. Imminente ergo tanta animaduersio[n]is gladio, nos importunis fletibus insistamus: eanamque qua ingrata esse hominibus impertunias solet, Iudici veritas placet: quia pius & misericors Deus a se vult veniam precibus exigi, qui, quantum meremur, non vult irasci, hinc etenim per Psalmistam dicitur: * Inuoca me in die tribulationis tua, & eripiā te, &

Hier. 4.

Thren. 3.

* Domini num.

Ezech. 18

Ion. 3

Matth. 27.

Horatio ad penitentiam.

Psal. 49.

* dicit.

magnificabis me. Ipse ergo sibi testis est, quia inuocantibus misereri desiderat, qui monet ut innocetur. Proinde, fratres carissimi, contrito corde & correctis operibus crastina die, primo diluculo ad Septiformem litaniam, iuxta distributionem inferius designatam, deuota* mente cum lacrymis geniamus. Nullus vestrum ad terrena opera in agros exeat, nullus quodlibet negotium agere presumat: quatenus ad sancte Dei genitricis Domini Ecclesiam conuenientes, qui simul omnes peccauimus, simul omnes mala que fecimus deploremus: ut districtus iudex dum culpas nostras nos punire considerat, ipse à sententia proposita damnationis parcat. hactenus sermo, idemque dictus in Ecclesia sanctæ Sabinæ in Auentino & scriptus affixus Albo, cui litaniarum ordo istiusmodi subscriptus habetur.

Litania clericorum exeat ab ecclesia beati Ioannis Baptiste.

Litania virorum ab ecclesia beati martyris Marcelli.

Litania monachorum ab ecclesia martyrum Ioannis & Pauli.

Litania ancillarum Dei ab ecclesia beatorum martyrum Cosma & Damiani.

Litania fæminarum coniugatarum ab ecclesia beati primi martyris Stephani.

Litania videriarum ab ecclesia martyris Vitalis.

Litania pauperum & infantium ab ecclesia beatae martyris Cæciliae. Facta sunt hec in basilica sanctæ Sabinae sub die quarto Cal. Septemb. Indictione octaua. Post haec nimis ultimis litanijs, accidit, quod supra capite quarto enarravimus, mirandum illud, quando procedente Gregorio ad molem Gadriani Tiberi adiacentem, in signum reconciliati numinis, visus fuit Angelus nudatum gladium inuaginam reponere.

* deuota
ad lacry-
masmen-
te.

Litania
septifor-
midicta.

AVCTA-